

Ω μοιραία γυναίκα,

Σε βλέπω και
σήμερα ίδια και απαράλλακτη
όπως και τότε. Σε βλέπω
με τα ίδια αισθήματα και
με τα ίδια ιδανικά.

Μα - ώ πόνοσ - σε βλέπω μέσα
απ' το όνειρο γιατί η πραγμα-
τικότητα χάθηκε πια για
μένα. Ω πόνε, μεγάλε
βασιλιά, γιατί να στήσεις μέσα
μου πανύψηλο το θρόνο σου
τόσο άσπλαχνα.

Κυριάκος

5/8/46

Ένα πουλάκι κάθησε
στην τριανταφυλιά
κι' είπε και τραγούδησε
με γλυκιά λαλιά.

Βραδάκι ήτανε ωραίο
Πορφυρένιος δροσερός
ήτανε κι' ο ουρανός
ο μρωδιαμαντοπλουμισμένος.

Και το τραγούδι 'τανε
τρανά μελωδικό
και στην ψυχή μας έφτανε
υπέροχα γλυκό.

Γιατί 'τανε τραγούδι
αγάπης τρυφερής
Γιατί 'τανε τραγούδι
αγάπης ξωτικής.

Ω τέρας αγγελόμορφο!
Ως πότε θα μου βασανίζεις την
καρδιά. Σε μισώ, σε μισώ με όλη
της ψυχής μου τη δύναμη και όμως
νοιώθω πως το μίσος αυτό,
που μοιάζει μ' ένα κρατήρα
έτοιμο να εκγραγεί, δεν είναι τίποτε
άλλο παρά η πιο μεγάλη
απόδειξη της πιο μεγάλης αγάπης.
Μήπως προσπαθώ να σταθώ ψηλά
με το να σε περιφρονώ, ή σου
δείχνω την αγάπη μου με το να
προσπαθώ να στέκομαι ψηλά.

.....

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

Σε σένα τη ψυχή μου έχω χαρίσει
Σε σένα τη καρδιά μου έχω αφήσει
Σε σένα ο λογισμός μου πάντα με φέρνει
Σε σένα ώ ναι σε σένα πάντα με σέρνει.

Σε σένα ναι

Γιατί η όψη σου η αγγελική μ' έχει σκλαβώσει
Γιατί η ματιά σου η γλυκειά μ' έχει τυφλώσει
Και με τα μάτια της ψυχής εσένα βλέπω
Όπου το λογισμό μου κι' αν το φέρω.

Τι κι' αν μακρὰ σου βρίσκομαι
και τα μενεξεδένια τα μαλλιά σου δεν τα βλέπω
Τι κι' αν δεν μπορώ μέσα στα χέρια μου
Να τάχω και γλυκά να τα χαϊδεύω.

Τι κι' αν γλυκά με άλλους χαμογελάς
Και η πονεμένη μου καρδιά λυπάται
γιατί μ' εσένα δεν μποράει να γελά
γιατί μαζί σου δεν μποράει να κοιμάται.